

чотирьох із дев'яти дітей, які займалися 29 годин на тиждень на протязі 2 років, зафіксовано значні поліпшення в інтелектуальному функціонуванні, мовленнєвій та адаптивній поведінці.

Різноманітні підходи сходяться на тому, що кожній дитині, яка страждає на аутизм, необхідно допомогти стати більш активною в її реагуванні на навколишній світ, а особливо на людей.

На теперішній час визначення сутності проблеми аутизму у дітей є пріоритетною парадигмою в галузі спеціальної психології та корекційної педагогіки, що є об'єктивним моментом становлення аутології як відносно нового розділу вітчизняної психологічної науки.

Сучасний етап допомоги аутичним дітям в Україні визначено як початковий етап системного корекційно-виховного процесу, що проводиться з аутичними дітьми в індивідуальній формі. Історія вітчизняної корекційної педагогіки та спеціальної психології свідчить: навіть якщо в Україні та в інших країнах колишнього СРСР системна спеціальна робота, спрямована на подолання аутистичних порушень, не проводилась, вона має потужний за змістом і обсягом теоретичний, методологічний, методичний матеріал для системно-структурного розуміння патології розвитку дитини та якісних стратегій її подолання. [4,с.39]. Безперечно, актуальним залишається створення національної системи корекційно-педагогічної допомоги особам із первазивними розладами в усіх сферах їх соціального та особистого життя.

Створення середовища, яке складається з психолого-педагогічних умов, засобів корекції, індивідуального, орієнтованого на дитину змісту програм, компетентності персоналу, і є запорукою ефективного виховання й освіти дітей зі спектром аутистичних порушень.

Список використаних джерел

1. Айрес Э. Дж. Ребенок и сенсорная интеграция. Понимание скрытых проблем развития. Э. Дж. Айрес ; пер. с англ. Ю. Даре. 3-е изд. М. : Теревинф, 2013. 272 с.
2. Гилберт К., Питерс Т. Аутизм. Медицинское и педагогическое воздействие. М. : ВЛАДОС, 2005. 144 с.
3. Дети и подростки с аутизмом. Психологическое сопровождение / О. С. Никольская, Е. Р. Баенская, М. М. Либлинг и др. М. : Теревинф, 2005. 224 с.
4. Островська К. О. Засади комплексної психолого-педагогічної допомоги дітям з аутизмом : моногр. Львів : Тріада плюс, 2012. 520 с.

Руденок А. С.,

студентка II курсу магістратури, гр. МФРп-191

Науковий керівник – Чепурна Г. Л., канд. психол. наук

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ МОТИВАЦІЇ ДОСЯГНЕНЬ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

У сучасному мінливому світі постає питання пошуку технологій активізація суб'єктної позиції молодих людей. Саме тому, особливої актуальності набувають питання вивчення мотивів, що зумовлюють

активність, та успішність життєздійснення здобувачів вищої освіти.

У вітчизняній і зарубіжній психології мотивація досягнення розглядається як одна з центральних проблем формування особистості (В. Асєєв, В. Вілюнас, Л. Божович, В. Ковальов, Г. Костюк, О. Леонтєєв, С. Максименко, М. Магомед-Емінов, С. Рубінштейн, Дж. Аткинсон, Х. Хекхаузен, Д. Мак-Клелланд).

Дослідники визначають мотивацію досягнення як одну з фундаментальних мотивацій людини та акцентують увагу, що саме мотивація досягнення виступає необхідною умовою повноцінного розвитку особистості [1]. Вивченню онтогенетичного аспекту цієї проблеми присвятили свої наукові розробки М. Алексєєва, А. Андрєєва, Л. Божович, Р. Вайсман, І. Дубровина, С. Занюк, Н. Мешков, В. Шкуркін, А. Маркова. Дослідженням особливостей мотивації досягнення здобувачів вищої освіти привертало увагу таких дослідників як Т. Дубровицька, В. Мільман, А. Андрієва, А. Божович, І. Вартанова, та С. Занюк. В експериментальних дослідженнях М. Дригус, В. Кухарської, В. Леонтєєва, Ю. Орлова, О. Скрипченка розкрито взаємозв'язок між мотивацією досягнення і успішністю навчальної діяльності здобувача вищої освіти.

Мета дослідження: визначити рівень та особливості структури мотивації досягнення здобувачів вищої освіти.

Нами використано наступні методи: методику діагностики мотивації досягнення А. Мехрабіана (для дослідження рівня мотивації досягнень) [2];

-методи математичної обробки – первинний статистичний аналіз.

Результати дослідження: дослідження було проведене серед 122 осіб віком від 18 до 22 років. Досліджування здійснювалось на базі НУ «Чернігівська політехніка». Кожен досліджуваний проходив дослідження індивідуально. Перед початком роботи давалася інструкція. Дослідження тривало близько 30 хвилин.

Результати первинного статистичного аналізу дозволяють отримати уявлення про рівень мотивації досягнення здобувачів вищої освіти (табл. 1).

Таблиця 1.

Рівні прояву мотивації досягнення здобувачів вищої освіти

Рівень мотивації досягнення	Прагнення до успіху (n = 36)	Тип невиражений (n = 58)	Уникнення невдачі (n = 28)
Кількість респондентів (у %).	29,5	47,5	23,0

Спираючись на данні, представлені в Таблиці 1, можемо зробити висновки, що переважна більшість опитаних мають невиражений тип мотивації (47,5%) та мотивацію уникнення невдачі. Ці групи молоді потребують особливої психологічної уваги, оскільки характеризуються пасивністю, відсутністю стійкої життєвої позиції, страхом взяти на себе відповідальність. На нашу думку, такий стан речей можна пояснити як індивідуально-типологічними особливостями досліджуваних так і хиткою

соціально-економічною ситуацією, тривогою, пов'язаною з пандемією, закріпленими з дитинства деструктивними поведінковими патернами, тощо. Ймовірно, що молодим людям виявляється «більш комфортно» залишитись у підлітковому віці, через відчуття безпорадності перед викликами сучасного світу.

Третина досліджуваних має виражену мотивацію прагнення до успіху, займає активну життєву позицію, прагне до само здійснення, ставить перед собою чіткі цілі і прагнуть до їх втілення найближчим часом.

За результатами дослідження можемо зробити наступні висновки.

1. Мотивація досягнення виступає необхідною умовою повноцінного розвитку особистості.

2. Лише третина досліджуваних зорієнтована на цілеспрямоване досягнення успіху.

3. Існує необхідність створення комплексної програми розвитку мотивації досягнень студентської молоді.

4. Перспективи подальших досліджень вбачаємо в дослідженнях взаємозв'язків мотивації досягнень з іншими психологічними вимірами особистості.

Список використаних джерел

1. Ильин Е. П. Психология общения и межличностных отношений. 2009. – URL: <https://psy.wikireading.ru/9997>. (дата звернення 23.09.2020).

2. Практическая психодиагностика. Методики и тексты: учебн. пособ.; ред.-сост. Д. Я. Райгородский. Самара: Издательский Дом «БАХРАХ – М», 2001. 672 с.

Савельєва К. О.,

студентка II курсу магістратури, гр. МСПДп-191

Чалова Г. Я.,

студентка II курсу магістратури, гр. МСПДп-191

Науковий керівник – Чепурна Г. Л., канд. психол. наук

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ПРОФІЛАКТИКА ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ПРАЦІВНИКІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Важливе місце в житті людини належить професійній діяльності. Їй відведена особлива роль в соціальному формуванні людини, її способу життя і поведінки. При цьому її роль носить не тільки позитивний, а й часом негативний і навіть руйнівний характер по відношенню до особистості людини. Проблема впливу професії на особистість періодично виникає в фокусі уваги дослідників, але до теперішнього часу залишається актуальною і недостатньо розробленою.

Проблема психічних станів залишається предметом підвищеного наукового інтересу, особливо гостро вона постає в дослідженнях, пов'язаних з